

Martijn Roelant Steenbergen
43 jaar jong

Assen, 26 oktober 1970

Emmen, 14 mei 2014

*H*erinneringen rijgen zich aaneen. Woensdag 14 mei 2014, de tweede helft van de middag. Jente en de kinderen zijn thuis uit school, Robert is op het werk, Louise en Roel zijn op hun eerste vakantiedag met de camper vlakbij Heidelberg. Martijn pint geld, wisselt levenslustige berichtjes met Hennie, neemt de fiets om boodschappen te doen, zet enkele stappen, zakt in elkaar en sterft. Twee politieagenten komen bij Jente, Robert komt thuis. In de camper gaat de telefoon. Louise en Roel rijden 500 kilometer, deels door het duister en regenbuien, naar huis. Jente en Robert gaan naar Emmen. Arjan Hilbers zit klaar voor het geval de camperrit niet meer wil. De burens Ria en Arie blijven wakker. Om half één in de nacht zijn we samen in ons huis; Louise, Jente, Robert, Roel.

*H*erinneringen rijgen zich aaneen. Maandag 19 mei 2014. Martijn is zeven goede uren bij ons thuis. 's Avonds zet de zon de natuur van de begraafplaats Kranenburg in het laatste zachte daglicht. Een overvolle aula. We brengen Martijn naar binnen en zien onze geliefden zitten. Dan weten we: het gaat goed! Achter de kist de geopende deuren met het zicht op de wereld van de doden. In de woorden en de muziek komt Martijn tot leven. Aan het slot ons lied, gezongen rondom Martijn: *verdriet zoekt zingend zich een weg*. Daarna onze tocht naar het uitvaartcentrum, gevolgd door liefdevolle ontmoetingen.

*H*erinneringen rijgen zich aaneen. Dinsdag 20 mei 2014. De tocht over het kerkhof, een tocht die eigenlijk niet zou mogen. Jesper en Lennart lopen voorop, bloemen in de hand, hun rug recht; Robert Schepers, onze uitvaartbegeleider, tussen de jongens in. Onze gezamenlijke laatste woorden bij het graf: *Martijn Roelant Steenbergen*. Het diepe graf, goed voor drie.

Herinneringen rijgen zich aaneen. De niet aflatende stroom van brieven, kaarten, mails, bloemen, telefoongesprekken, bezoeken. Intens meelevende broers en zussen, neven en nichten. Familie, vrienden van nu en uit het verleden, (ex-) collega's, (ex-) burens, schoolmakers, liefdes van Martijn, hun ouders, ouders van de lagere school, hulpverleners en jij die nog niet genoemd bent. Het *Naschrift* in het dagblad Trouw, een monument voor Martijn.

Herinneringen rijgen zich aaneen. In jullie warme nabijheid, in jullie woorden, tranen en gelukkig soms ook een lach, die jullie op welke manier ook met ons deelden, wordt het testament zichtbaar dat Martijn ons heeft nagelaten.

Het ontroert ons dat er veel mensen zijn die Martijn hebben liefgehad en in hun hart hebben gesloten. Zovelen bleven van hem houden, ook als hij pijn veroorzaakte omdat hij de relatie ruw verbrak – als de druk van het samen leven of samen werken hem te groot werd; als de spanning tussen wat hij kon en aankon ondraaglijk werd. Martijn bleef hen wel liefhebben. Zovelen houden ook nu van hem!

Het ontroerde ons als jullie je bewondering voor hem uitspraken, voor zijn intelligentie en creativiteit, zijn vakmanschap, zijn humor – dankbaarheid toonden voor wat jullie van hem hebben geleerd.

Martijn – hij is niet onopgemerkt gebleven.

Ons dagelijks leven herneemt zijn loop met moeite en verdriet – én met Martijn. Langzaam glijden de zwarte herinneringen weg. In het licht herrijst onze zoon, broer en oom Martijn, druk met het opnieuw uitvinden van zijn leven. Hij loopt rechtop, een glimlach speelt om zijn lippen, zijn bruine ogen glanzen, hij heeft een mooi kostuum aan, hij richt zich op de ander. Wat een levenskracht! Hij en wij hebben niet tevergeefs gevochten.

Ach, lieve jongen –
herinneringen, jongen, allemaal herinneringen...

Louise en Roel, Robert en Jente, Jesper en Lennart
Zwolle, 14 juni 2014

Van Nahuysplein 9 8011NB
louisesteenberg1005@kpnmail.nl
rasteenberg1943@kpnmail.nl
tel. 038 – 423 15 84

Schellerallee 19 8017 AN
robertsteenberg@kpnmail.nl
jentehof@kpnmail.nl
tel. 038 – 423 74 55

De woorden en muziek van de afscheidsbijeenkomst zijn te vinden op
www.roelsteenberg.nl.

Ook is daar *Naschrift* te lezen en zijn foto's te zien.